

őőőőőőőőőőőő

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Budapesten, 2019. év június hó 20. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

í t é l e t e t :

A testi sértés büntette és más bűncselekmények miatt I.r. vádlott és társai ellen indult büntetőügyben a Budapest Környéki Törvényszék 6.B.19/2015/278. számú ítéletét a IV. r. vádlott tekintetében megváltoztatja.

A vádlott terhére rótt 3 rendbeli bűnpártolás büntetést 3 rendbeli bűnpártolás vétségének [Btk. 282. § (1) bekezdés b) pont] minősíti.

Az ügyvédi foglalkozástól eltiltás büntetés tartamát 4 (négy) évre súlyosítja.

IV. r. vádlott születési ideje helyesen: -.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét a IV. r. vádlott tekintetében helybenhagyja.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s

A Budapest Környéki Törvényszék 6.B.19/2015/278. számú, 2019. február 21. napján kihirdetett ítéletével a IV. rendű vádlottat a Btk. 285. § (1) bekezdése szerinti ügyvédi visszaélés büntette és a 282. § (1) bekezdés b.) pont, (3) bekezdés d.) pontja szerinti 3 rb. bűnpártolás büntette miatt - halmazati büntetésül - 400 napi tétel (2.500.- Ft napi tétel összegű) pénzbüntetésre és 1 év ügyvédi foglalkozástól eltiltásra ítélte. Rendelkezett az őrizetben töltött idő beszámításáról a kiszabott összesen egymillió forint összegű pénzbüntetésbe.

Az elsőfokú ítéletben marasztalt további három vádlottal szemben a határozat jogerőre emelkedett, ezért a másodfokú felülbírálat nem érintette.

Az elsőfokú ítélet ellen az ügyész a IV. rendű vádlottal szemben a kiszabott büntetés súlyosítása végett jelentett be fellebbezést. A vádlott és védője elsődlegesen felmentés érdekében, másodlagosan az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezése végett, végül pedig a foglalkozástól eltiltás mellőzéséért élt perorvoslással.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség BF.403/2015/10. számú átiratában kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság a perrendi szabályokat megtartva megalapozott tényállást állapított meg, a vádlott bűnösségére okszerűen vont következtetést és törvényes a bűncselekmények jogi minősítése is. Ellenben a kiszabott büntetés foglalkozástól eltiltásra vonatkozó része nem fejezi ki a büntetési célokat, indokolt a vádlott valamennyi jogi végzettséghez kötött foglalkozástól való eltiltása, és az

eltiltás időtartamának felemelése is. Erre figyelemmel az elsőfokú ítélet megváltoztatását, a már írtak szerinti súlyosítását, egyebekben pedig a helybenhagyását indítványozta.

Az ügyészség képviselője a Fővárosi Ítéltábla nyilvános ülésén nem vett részt.

A másodfokú bíróság nyilvános ülésére a vádlott és védője is benyújtotta a fellebbezésének írásbeli indokolását, majd a Fővárosi Ítéltábla előtt azt fenntartotta és tömören megismételte.

A vádlott ártatlanságát hangsúlyozta, kifogásolta, hogy az ügyvédi visszaélés esetében az elsőfokú bíróság az indokolást az Ügyvédi törvényre és a MÜK szabályzatra is alapította, az első fokon eljáró bíróság eljárásának pártatlanságát kétségbe vonta, valamint arra hivatkozott, hogy a vád nem volt törvényes. Továbbmenően vitatta a bizonyítékok értékelését és ezen keresztül az ítélet tényállásának megalapozottságát. Elsődlegesen felmentését, másodlagosan az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését, végezetül a foglalkozástól eltiltás mellőzését kérte.

A vádlott védője védelemmel azonos tartalommal tett indítványt és eszerint tartotta fenn a fellebbezését is. Maga is kifogásolta az eljárási szabályok betartását, az ítélet tényállását nem tartotta megalapozottnak, iratszerűtlenségre, téves következtetésekre hivatkozott. Az ügyvédi visszaélés esetében a célzatot vitatta, a bűnpártolás esetében pedig annak a meggyőződésének adott hangot, hogy védelem védői magatartása éppen az eljárás sikerét igyekezett előmozdítani. Kérte még a foglalkozástól eltiltás mellékbüntetés (nyilvánvalóan büntetés) mellőzését, illetve a szélesítésre irányuló ügyészi indítvány elutasítását.

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú ítéletet és a megelőző eljárást a fellebbezéssel érintett IV. rendű vádlottal szemben teljes körben a Be. 590. § (1) bekezdésében foglaltak szerint bírálta felül.

Ennek során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a perrendi szabályokat maradéktalanul megtartva folytatta le a bizonyítási eljárást. Nem foghatott helyt a vád törvényességének vitatása, mivel a vádlott állításával szemben az tartalmazta az elkövetési magatartás leírását. A vádmódosítást követően a jegyzőkönyvből kitűnően külön kérdésre sem kérte a vádlott és védője a tárgyalás elnapolását, ezért a vádlott nem hivatkozhatott alappal a másodfokú bíróság előtt arra, hogy sérültek a védekezéshez való jogai. Hasonlóan alaptalan az elsőfokon eljáró bíróság pártatlansága megkérdőjelezésére való hivatkozása is, mivel azt a kizárás szabályai szerint határidőben lehetett volna megtenni, erre a másodfokú eljárásban később már hivatkozni. Másfelől pedig sem az iratokból, sem az ítéletből, sem a jegyzőkönyvekből nem tűnik ki olyan körülmény, amely ezt megalapozná. Az, hogy a vádlott informálisan azt hallotta, miszerint a bírák rossz néven vették a lehallgatott telefonbeszélgetésben a kollégájukat érintő mondatokat, nem alapozza meg az első fokon eljáró bíróság pártatlan eljárásának csorbulását. Nem valószínűsíti, hogy a lehallgatás tárgyalás anyagává tett tartalma befolyásolta volna az eljáró bírót a vádlott cselekményének objektív elbírálásában.

Mindezekre tekintettel perrendi szabálysértés nem akadályozta meg a másodfokú felülbírálatot.

Ami az ügy érdemét érinti: az elsőfokú bíróság alapos és részletes bizonyítási eljárást folytatott le, felderítette az ügy ténybeli és jogi elbírálásához szükséges bizonyítékokat. Mindezeket az ítéletben részletesen felsorolta, számba vette, értékelte és mérlegelte. A védelem kiragadott mondatokat/mozzanatot elemez és értékelt eltérően, noha az elsőfokú bíróság a bizonyítékok és a bizonyítási anyag összehasonlítását vizsgálta és helyes, iratszerű, pontos megállapításokat tett. A lehallgatási anyag lényegében már önmagában pontosan feltárta és nyomon követhetővé tette a IV. rendű vádlott cselekvőségét, amelyet kiegészítettek az okiratban foglalt tények, és a tanúvallomások

tartalma. Az elsőfokú bíróság példászerűen sorolta fel és vetette össze a bizonyítékokat és olyan logikai láncon fűzte össze, amely nem hagyott kétséget a vádlott bűnös tudattartalma, a célzata és a 2013. júliustól novemberig tanúsított eljárás tekintetében.

A vádlott álláspontjával szemben helyesen mutatott rá az elsőfokú ítélet, hogy a vádlott szavahihetőségét megdöntötte a telefonbeszélgetések egyébként senki által nem vitatott tartalma.

Az elsőfokú ítélet tényállása megalapozott, azt annyiban kellett pontosítani, hogy a 9. oldal 4. bekezdés 4. sorába be kellett illeszteni a hivatásbeli szócskát a függetlenség elé, hogy az fogalmilag precízen és szabatosan szerepeljen, egyezően a jogszabályi megfogalmazással, illeszkedve az elsőfokú bíróság alaposságához.

A megalapozott történeti tényállás irányadó volt a másodfokú felülbírálatban.

Az elsőfokú bíróság a tényállásból okszerűen vont következtetést a vádlott bűnösségére, de a jogi minősítésben elfoglalt álláspontját a másodfokú bíróság nem osztotta.

Elsőként az Ítélet tábla azt vizsgálta meg, hogy a vádlott terhére rótt és azonosan az anyagi jogi szabályok között az Igazságszolgáltatás elleni bűncselekmények között szereplő ügyvédi visszaélés és bűnpártolás állhatnak-e egymással halmazatban a védett jogi tárgyak azonossága miatt. Erre igenlő választ adott az Ítélet tábla. Ennek oka az volt, hogy az ügyvédi visszaélés és a bűnpártolás passzív alanyai eltérő személyek voltak. Az ügyvédi visszaélés a tanú tekintetében valósult meg, akit a vádlott képviselt meghatalmazással az ellene folyó büntetőügyben. A bűnpártolás passzív alanyai pedig a bűncselekmény valódi elkövetői voltak, akik érdekében a vádlott tevékenykedett. Két eltérő elkövetői magatartást valósított meg a vádlott, amely eltérő személyeket érintett, ezért a másodfokú bíróság egyetértett az elsőfokú bírósággal abban, hogy az adott esetben helye van a bűnhalmazatnak, az irányadó történeti tényállás függvényében.

A bűnpártolás esetében az elsőfokú bíróság a minősített esetet állapította meg, mivel bűnpártolás esetében a Btk. 459. § 12. pontjának e) fordulata szerint közfeladatot ellátó személy a védő a bírósági vagy hatósági eljárásban, ezért a Btk. 282. § (1) bekezdés b) pontja szerinti bűnpártolást a (3) bekezdés b) pontja szerint, mint közfeladatot ellátó személy eljárása során követte el.

A másodfokú bíróság álláspontja szerint azonban a vádlott tette ekként kétszeresen esik értékelés alá. A vádlott ügyvédi visszaélése átfogja mindazt a magatartást, sőt annál szélesebb kört is, mint amivel a három személy számára elősegítette a büntetőeljárás sikerének megghiúsítását. Az ügyvédi visszaélés speciális bűncselekmény és a hivatási kötelelességszegés körében szélesebb elkövetési magatartást fejtett ki a vádlott, mint amivel a bűnpártolást elkövette. Mivel a többen benne foglaltatik a kevesebb, és a kifejtett tevékenység azonos volt, ezért a másodfokú bíróság szerint kétszeresen kapna értékelést az azonos kötelelességszegés.

A bűnpártolás tekintetében a súlyosabb eset megállapításához elegendő, ha az elkövető közfeladatot ellátó személy az eljárása során segíti a büntetőeljárás sikerének megghiúsítását. A vádlott által kifejtett magatartás ennél több síkúbb, szélesebb körű, többféle elkövető magatartást átfogó volt, ezért rótták a bíróságok a terhére az ügyvédi visszaélést. A kötelelességének megszegése védencének hátrányt jelentett, ez az elsőfokú ítéletben helyesen kifejtett többféle formában valósult meg, de ennek a magatartásnak következménye volt az az előny, amivel ügyvédként segítette az elkövetőket, amivel a velük szemben megindítandó eljárást igyekezett megghiúsítani. E két magatartás részben fedi egymást, de a speciális bűncselekmény elkövetési magatartása szélesebb, több összetevős, abban benne foglaltatik a másik fél előnyére szolgáló eljárás is. Ezért tekintette a másodfokú bíróság

kétszeresen a vádlott terhére értékeltnek a hivatási kötelelességszegést, és ezért mellőzte a bűnpártolás minősített esetének megállapítását.

A vádlott terhére rótt bűnpártolást az irányadó történeti tényállás szerint ügyvédként csak a már terhére rótt ügyvédi visszaéléssel tudta megvalósítani, ezért jelentene kettős értékelést a közfeladatot ellátó személyre vonatkozó minősített eset alkalmazása.

A fentiekben kifejtettek okán módosította a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság jogi minősítését a rendelkező részben foglaltak szerint.

Az elsőfokú bíróság a büntetés kiszabása körében feltárta és ítéletében kifejtette a vádlott javára és terhére értékelhető büntetés kiszabási tényezőket és részben tetтарыыos büntetést szabott ki a pénzbüntetés esetében. Az enyhítő szakasz alkalmazásával kiszabott büntetés az új jogi minősítés tükrében már a Btk. 33. § (4) bekezdésén alapul.

Ellenben a büntetés foglalkozástól eltiltásra vonatkozó részében a másodfokú bíróság osztotta az ügyészség súlyosítást célzó fellebbezését. Az egy éves időtartam nem fejezi ki sem a tárgyi súlyt, és nem tükrözi a generális és speciális büntetés kiszabási célokat. Ezért a tartamot a másodfokú bíróság a rendelkező rész szerint felemelte, azonban nem osztotta a valamennyi jogász foglalkozástól eltiltást célzó ügyészi érveket. Ennek alkalmazása a vádlottat létalapjától fosztotta volna meg, amely túlmutat a büntetés célján és megbontotta volna a tetтарыыosságot is.

A másodfokú bíróság pontosította a vádlott születési idejében megejtett leírási hibát, és a büntetés körében történt változtatás mellett (Be. 606. § (1) bekezdés) az elsőfokú ítéletet helybenhagyta (Be. 605. § (1) bekezdés).

Budapest, 2019. év június hó 20. napján

Dr. Rédei Géza s.k. a tanács elnöke **Dr. Mató Ágnes s.k.** előadó bíró **Dr. Patassy Bence s.k.** bíró

A Budapest Környéki Törvényszék 6.B.19/2015/278. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla 1.Bf.99/2019/11. számú ítéletében foglalt módosítás mellett a IV. rendű vádlottal szemben 2019. év június hó 20. napján jogerős.

Budapest, 2019. év június hó 20. napján

Dr. Rédei Géza s.k.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelélül:

tisztviselő